

Životné jubileum doc. MUDr. Pavla Sýkoru, CSc.

Doc. MUDr. Pavol Sýkora, CSc., sa v roku 2018 dožil životného jubilea 70 rokov. Patrí medzi najznámejšie osobnosti detskej neurologickej obce na Slovenku a v Čechách.

Narodil sa 2. novembra 1948 v Levoči. Štúdium medicíny absolvoval na Lekárskej fakulte UK v Bratislave, kde v roku 1972 promoval. Prvých deväť rokov od roku 1972 do roku 1981 strávil na Jesseniovej lekárskej fakulte UK v Martine ako asistent a odborný asistent Detskej kliniky a Neurologickej kliniky. V 1975 získal atestáciu I. stupňa z pediatrie a v roku 1979 s pochvalou atestoval z detskej neurológie – tak sa začala jeho kariéra detského neurológa. V roku 1981 nastúpil do Fakultnej nemocnice v Bratislave na Neurologickú kliniku, najprv ako sekundárny lekár a neskôr ako odborný lekár a ordinár pre detskú neurológiu na detskom úseku kliniky. V roku 1982 obhájil vedeckú hodnosť kandidáta lekárskeho vied na Lekárskej fakulte UK vo vednom odbore detské lekárstvo. Spolupracoval s Detským neurologickým oddelením Krajskej nemocnice v Bratislave pod vedením primára MUDr. Jozefa Benku. V rokoch 1989 – 2002 pôsobil na Neurologickom oddelení Detskej fakultnej nemocnice v Bratislave ako starší sekundárny lekár a zástupca primára. V 2002 roku na LF UK habilitoval prácou Epileptický syndróm v detskom veku. Touto pre detskú neurológiu na Slovensku významnou prácou sa začala písať nová kapitola epileptológie, ktorá nadviazala na roky úsilia profesora Cigánka a MUDr. Irenky Szabovej. V oblasti detskej epileptológie rozvinul úzku spoluprácu s kolegami z Českej republiky. Nezostalo len prítom, jeho menovanie za docenta umožnilo 1. 11. 2002 založenie prvej Kliniky detskej neurológie na pôde DFNSP. Docent MUDr. Pavol Sýkora sa stal jej prvým prednostom. Klinika vznikla jeho zásluhou a veľkým pracovným nasadením. V tom čase sa začala formovať CNA EPNS (Európska pediatričná neurologická spoločnosť), vo výbore ktorej participoval a aktívne zastupoval slovenskú detskú neurologickú spoločnosť v európskom priestore. Napísal viac ako 260 vedeckých a odborných publikácií, abstraktov a súborných referátov, 2 monografie a 3 učebnice, 78 vedeckých publikácií, 180

abstraktov prednášok. Publikačné aktivity plnil aj ako člen redakčnej rady časopisu Neurologia pre prax, Pediatria pre prax a Česko-slovenská pediatria.

Počas svojho profesionálneho pôsobenia bol menovaný a aktívne vykonával funkciu hlavného odborníka MZ SR pre pediatričnú neurológiu. Bol členom a podpredsedom Slovenskej neurologickej spoločnosti (SNeS), viceprezidentom Slovenskej ligy proti epilepsii, členom ILEA – národným delegátom, členom výboru Neuropediatickej sekcie SNeS a v rokoch 2000 až 2010 jej predsedom, členom výboru Sekcie pre bolesť hlavy SNeS a členom Neurofyziologickej spoločnosti SLS, členom Pediatrickej spoločnosti SLS, členom ICNA – International Child Neurology Association. Venoval sa kontrolnej činnosti ako konzultant Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a člen kategorizačnej komisie – odbor neurológia MZ SR.

V rámci pregraduálneho vzdelávania sa angažoval ako člen komisie pre obhajobu doktorandských prác z odboru neurológia a člen komisie pre obhajobu doktorandských prác z odboru pediatria.

Za mnohorakú činnosť udelili docentovi Sýkorovi v odbore pediatria a neurológia vzácnu ocenenia: striebornú medailu Slovenskej lekárskej spoločnosti, zlatú medailu Pediatrickej spoločnosti SLS a striebornú medailu Lekárskej fakulty UK.

Docent Sýkora miluje hory, Tatry sú jeho obľúbeným miestom, pozná históriu, je vášnivý čitateľ, cestoval veľa a rád. Žil však život, ktorý nebol bez problémov, v strednom veku stratil manželku, ale v pracovnom nasadení pokračoval. Má jedného syna, už úspešného profesora neurológie, ktorý pracuje v zahraničí a je jeho pýchou, veľkou pomocou a oporou. V kruhu rodiny sa teší z dvoch krásnych vnučiek.

Docent Sýkora odišiel z aktívneho pracovného života neočakávane, jeho myšlienky žijú v jeho žiakoch, ktorých vychovával a ktorým vstúpil lásku k detskej neurológii a k deťom, ktorým rozumel ako málokto. Váži si ho veľký počet rodičov a zvlášť utrápených mamičiek, ktoré v jeho prístupe našli pomoc a chuť, ako žiť

s hendikepovaným deťom. Milujú ho mnohí detskí pacienti, ktorí by ho veľmi radi mali späť.

Milý pán docent, vedeli sme, že niekedy z kliniky odídeš, ale plánovali sme to inak, že budeš robiť len to, čo máš rád: učiť, analyzovať elektrografické záznamy a odovzdávať nám bohaté skúsenosti... Nestalo sa tak. Napriek tomu žiješ pokojne, pokorne a odhodlane.

Chceme Ti pri tejto príležitosti poďakovať za všetku vynaloženú prácu pre dobro detí, celého odboru aj všetkých nás. Nebyť Tvojej veľkej osobnej zaangažovanosti, nikdy by nevznikla detská neurologická klinika a odbor by nemal to jasné nasmerovanie.

Ďakujem za celý kolektív detskej neurológie, ale aj za kolegov celej detskej neurologickej spoločnosti, nechýbal si na žiadnom dôležitom podujatí, nepovedal si nie, keď bolo treba čosi nové začínať.

Milý pán docent, prijmi úprimné želanie pokojných a napriek všetkému slnečných dní, nielen v mojom mene, ale aj v mene všetkých priateľov a spolupracovníkov, kolegov z našej kliniky aj ostatných pediatričných a neurologických kliník, všetkých slovenských detských neurológov. My všetci dúfame, tie Tatry ešte budú, že ich spolu s nami dáš...

Za KDN NÚDCH a za Sekciu detskej neurológie
MUDr. Miriam Kolníková, PhD.